

AGAPE - MIŁOŚĆ ODZWIERCIEDLAJĄCA BOŻY CHARAKTER

Przykazanie nowe daję wam, abyście miłowali siebie wzajemnie tak, jak ja umiłowałem was, abyście i wy miłowali jedni drugich. W tym poznają wszyscy, że moimi uczniami jesteście, jeśli miłość mieć będziecie między sobą nawzajem (org. J 13:34-35)

Jednym z największych zwiedzeń w dzisiejszych kościołach jest humanistyczne definiowanie miłości, które założenia jest odwrotnością Bożej miłości agape, o której mówi Biblia. Miłość agape jest atrybutem Boga i Bożym darem, dlatego nie ma nic wspólnego z ludzką powierzchownością, z nieocenianiem innych ani z płomiennym wyznawaniem sobie miłości. Miłość agape nie ma też nic wspólnego z liberalnym myśleniem, z ekumenizmem, z tolerancją, ani z budowaniem wspólnych relacji, w imię ideologicznej jedności. Miłości agape nie da się też wyprodukować za pomocą konferencji, spotkań integracyjnych, ani socjotechnicznych zabiegów. Duchową jedność potrafi stworzyć tylko Duch Święty, w oparciu o ten sam biblijny chrzest, taką samą biblijną wiarę i takie same doświadczenia duchowe, uzupełniane dobrymi czynami wynikającymi z prowadzenia Ducha Świętego (Ef 4:4-7). Tylko tacy ludzie rozumieją czym jest prawdziwa duchowa jedność - bo dziećmi Bożymi są tylko ci, którzy dają się prowadzić Duchowi Bożemu (Rz 8:14). Dlatego takie osoby nie widzą najmniejszego sensu w tworzeniu iluzorycznej jedności z nieodrodzonymi ludźmi, ani w stosowaniu psychologicznych technik kontroli lub korporacyjnych metod zarządzania, którymi posługują się fałszywi nauczyciele i ślepi przewodnicy (Mt 15:14).

MIŁOŚĆ AGAPE - WĄSKA DROGA

Miłość agape nie jest częścią ludzkiej duszy ani jej wytworem, lecz Bożym darem, który objawia się jako owoc Ducha Świętego wyłącznie u tych, którzy narodzili się na nowo, którzy codziennie biorą swój krzyż i uśmiercają swoją cielesność. Czyli u tych, którzy wyzbywają się egoistycznego sposobu myślenia, przejawiającego się w konsumpcyjnym stylu życia i egocentryzmie. Gdy człowiek uśmierca swój egoizm i oczyszcza swoje serce z duchowych nieczystości, wtedy coraz może je wypełniać Duch Święty. W wyniku tego, człowiek przestaje być skupionym na sobie egoistą i staje się altruistą zainteresowanym dobrem innych ludzi - dlatego coraz bardziej rozumie Boga i coraz wyraźniej słyszy Ducha Świętego. Tylko takie osoby stają się podobne do Chrystusa. List do Rzymian 12:1-2 mówi, że tylko takie osoby zaczynają w pełni rozumieć, co jest wolą Boga, co jest dobre i miłe w Jego oczach, i co jest doskonałą wolą Boga w odróżnieniu od Bożych dopustów.

Podczas ostatniej starotestamentowej paschy, która była pierwszą Wieczerzą Pańską, Jezus powiedział do swoich uczniów: „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak samo jak Ja was umiłowałem; Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami” (J 13:34-35). A do swojego Ojca, w ogrodzie Getsemani powiedział: „Objawiłem im Twoje imię, a teraz objawię im Twoją miłość, którą mnie obdarzyłeś, aby była także w nich” (J 17:26). List do Rzymian 5:5 mówi, że Duch Święty wlewa Bożą miłość agape do serc uczniów Jezusa, ale wymaga też, aby ta miłość wylewała się też z twojego serca, aby ludzie widzieli, że jesteś Jego uczniem.

Idąc dalej, w 1 Liście do Tymoteusza 1:5-6, apostoł Paweł pisze, że miłość agape wypływa tylko z tych, którzy mają „*wiarę nie udawaną, czyste serce i wrażliwe sumienie, z czym niektórzy się rozminęli, zwracając się ku pustej gadaninie*”. Nieudawana wiara, to wiara w każde słowo, które wyszło z ust Boga (nie pastora / Mt 4:4), potwierdzona jego wykonaniem lub przynajmniej chęcią wykonania. Natomiast czyste serce, to serce oczyszczone z bałwochwalstwa, egoizmu i innych duchowych nieczystości ([więcej tutaj](#)). Tylko takie serce może wypełnić Duch Święty, który wyzwala Bożą miłość agape i tylko z takich serc wypływa Boża miłość agape. Dlatego życie cielesnych egoistów, którzy nie biorą własnego krzyża i nie uśmiercają swojej cielesności, jest zawsze pustą gadaniną (Mt 10:38).

Chciałbym tutaj zaznaczyć, że bałwochwalcami nie są tylko poganie, którzy modlą się do zmarłych i do dzieł ludzkich rąk. Słowo Boże mówi, że bałwochwalcą jest także ten, kto polega na drugim człowieku i ten, kto z ciała czyni swoje oparcie (Jr 15:5) - czyli wierzy w siebie i polega na pracy własnych rąk, co jest równoznaczne z poleganiem na mamonie ([więcej tutaj](#)). Takie myślenie wynika z niewiary w Boże obietnice i nieuśmierconych pożądlivości oczu, pożądlivości ciała i pychy życia. Takie myślenie cechuje ludzi, którzy chcą zadowolić samych siebie lub chełpić się swoimi dokonaniem. Tacy ludzie mają udawaną wiarę (obłudną), bo zazwyczaj twierdzą, że wierzą w Boże obietnice, lecz równocześnie mówią, że z nieba ci nic nie spadnie.

Bóg nie powołał swoich uczniów do polegania na dziełach własnych rąk, tylko kazał każdemu pracować własnymi rękami, aby miał za co żyć i mógł pomagać braciom i siostrą będącym w potrzebie (Jk 1:27). Człowiek, który ma w swoim życiu tak ułożone priorytety, każdą potrzebną rzecz otrzyma z nieba i nie będzie musiał nikomu o niej mówić, ani prosić innych o pieniądze. Słowo Boże mówi, że egoista, który nie interesuje się potrzebami innych, nie będzie wysłuchany, gdy sam będzie o coś prosił (Prz 21:13; 1Tm 5:8), dlatego takim ludziom na pewno nic z nieba nie spadnie.

Bóg może wlać do ludzkiego serca tylko tyle miłości agape, ile znajdzie tam wolnego miejsca po duchowych nieczystościach nagromadzonych w świecie. Im więcej ich usuniesz, tym więcej miejsca wypełni Duch Święty i Boża miłość agape. Właśnie tą myśl chce ci przekazać apostoł Paweł, gdy mówi: „Patrzcie uważnie jak należy postępować, nie jak głupcy, lecz jak mądrzy ludzie, którzy nie marnują czasu, bo dni są złe. Dlatego nie bądź nierozsądny, ale zrozum, co jest wolą Pana i nie upijaj się winem powodującym rozwiąłość, tylko napełniaj się Duchem” (Ef 5:15-18). Na tym polega napełnianie się Duchem Świętym. Dlatego miłość agape mają tylko ci, którzy pełnią wolę Ojca, bo mają bojaźń Bożą, sumienia wrażliwe na Boże napomnienia i potrzeby Kościoła. Tylko o takich osobach można powiedzieć, że dają się prowadzić Duchowi Świętemu.

Miłości agape na pewno nie dostrzeżesz u osób, które nie chcą uśmiercać swojej cielesności - czyli u tych, którzy nie oczyszczają swoich serc z pożądlivości ciała, grzesznych skłonności lub z dumy wynikającej z ich pozycji społecznej, wykształcenia, pochodzenia lub stanu posiadania. Miłość agape nie jest uczuciem ani stanem emocjonalnym, tylko skutkiem przemiany wynikającej z brania własnego krzyża i oczyszczania własnego serca, dlatego jest także wymieniona jako owoc Ducha Świętego (Gal 5:22), po którym można ocenić duchowy stan wierzącego człowieka.

Dzisiaj prawie żaden etatowy kaznodzieja nie porusza tego tematu, gdyż większość z nich żyje stricte według ciała, więc żaden z nich nie będzie strzelał w kolano sobie i kolegom po fachu. Apostoł Paweł nazwał takich ludzi „filozofami, którzy minęli się z prawdą i skupili się na pustej gadaninie”, dlatego teraz sami plotą bzdury albo znajdują sobie fałszywych nauczycieli, którzy uciszają ich sumienia tanią łaską lub fałszywym przekonaniem, że nie utracą zbawienia, bo zostali imiennie wybrani przed założeniem świata. Takie osoby Bóg ostrzeża w Liście do Hebrajczyków 3:7-9, mówiąc:

Jeśli dzisiaj słyszysz mój głos, to nie zatwardzaj swego serca, jak Izrael podczas buntu na pustyni, podczas ciężkich dni w Meriba, gdzie mnie kusili i wystawiali na próbę, chociaż oglądali moje dzieła przez czterdzieści lat (Hbr 3:7-9). Dlatego przez czterdzieści lat czułem odrazę do tego pokolenia i przysiągłem, że nie wejdą do mojego odpocznienia (Ps 95:10-11).

Miłość agape nie jest egoistyczna i nie wyrządza bliźnim zła, dlatego w Liście do Rzymian 13:10 napisano, że „agape jest wypełnieniem Bożego prawa”, ponieważ odzwierciedla Boży charakter i pragnie wyłącznie dobra innych istot. To dotyczy w takim samym stopniu wybaczenia, głoszenia Ewangelii i doprowadzania ludzi do nowego narodzenia, zdrowego nauczania, okazywania ludziom miłosierdzia i wzajemnej pomocy, aż po napominanie i korygowanie, a także przeciwstawianie się różnego rodzaju wilkom w owczych skórach, którzy prowadzą odrodzonych ludzi na manowce, oraz wszelkim innym bezbożnym praktykom; aby nikt nie odpadł od wiary i wszyscy dotarli do kresu swojej drogi i dostąpili życia wiecznego. Takie postawy zazwyczaj nie są ani łatwe, miłe, ani po ludzku opłacalne, ale wydają dobre owoce, są zapisywane w niebie i skutkują trójstronną radością.

W 1 Liście do Koryntian 13:1-13, apostoł Paweł wyszczególnia atrybuty miłości agape i objaśnia korelację pomiędzy darami Ducha Świętego, a miłością agape, jako darem i owocem Ducha Świętego. Niedojrzali chrześcijanie przekręcają często ten fragment, jak i inne listy Pawła (2P 3:16), a religijni ludzie używają tego fragmentu do podważania darów Ducha Świętego lub konieczności nowego narodzenia z wody i Ducha, pomimo, iż ten fragment nie jest adresowany do osób „polegających na ludzkich naukach i z ciała czyniących swoje oparcie” (Jr 17:5), tylko do odrodzonych uczniów Jezusa, którzy narodzili się na nowo i zostali napełnieni Duchem Świętym. Czasami używają go też nieprawi pastorzy do zamykania ust pobożnym ludziom przeciwstawiającym się nieprawości, aby im wmawiać, że nie mają miłości do faryzeuszów i synów Beliala. Dlatego teraz sparafrazuję ten fragment, aby jak najczytelniej oddać zawartą w nim myśl Pawła.

(1) Jeśli ktoś ma dar mówienia obcymi językami, ludzkimi lub anielskimi, a nie ma w sobie Bożej miłości agape, to jest dla Boga tak samo bezużyteczny jak dźwięk miedziaków lub głośnych cymbałów. (2) Jeśli ktoś prorokuje i zna wszystkie tajemnice, bo ma poznanie i pełnię wiary, która przenosi góry, ale nie ma w sobie Bożej miłości agape, to też jest niczym (3) nawet wtedy, gdyby rozdał cały swój majątek, a ciało oddał na spalenie. Jeśli człowiek nie ma w sobie Bożej miłości agape, to żadna z tych rzeczy nie przyniesie mu korzyści. (4) Osoba posiadająca Bożą miłość agape jest w stosunku do innych: cierpliwa (wyrozumiała i miłosierna), serdeczna, nie jest zazdrosna (nie rywalizuje), nie przechwala się, nie uważa się za ważniejszą od innych, (5) nie zachowuje się nieprzyzwoicie, nie szuka swego, nie jest wrogo nastawiona do innych, ponieważ zawsze wybacza i nie prowadzi rejestru krzywd, (6) bo żyje w prawdzie i nie cieszy jej nieprawość. (7) Jest też wytrwała i znosi wszelkie przeciwności, bo wierzy wszystkiemu, co mówi Bóg i pokłada nadzieję we wszystkim, co wydarza się w jej życiu (bo wie, że Bóg każdą sytuację obraca na korzyść tych, którzy Go miłują / Rz 8:28). (8) Miłość agape nigdy nie ustaje (bo nie jest uczuciem, tylko atrybutem Boga). Pewnego dnia stracą znaczenie proroctwa, modlitwy w obcych językach, prorokowanie i nasza aktualna wiedza, która teraz (9) jest tylko częściowa. (10) Gdy nastanie pełnia doskonałości, to te rzeczy nie będą miały żadnego znaczenia. (11) Gdy człowiek jest dzieckiem, to mówi jak dziecko, myśli jak dziecko i liczy jak dziecko, ale kiedy dorośnie, to uznaje dziecięce myślenie za niedojrzałe i naiwne. (12) Tak samo teraz, wszystko jest dla nas nieco zagadkowe niczym nasze odbicie w lustrze, ale gdy zobaczymy Królestwo Boże na własne oczy, to poznamy wszystko tak dokładnie, jak teraz znamy siebie. (13) Więc teraz pozostaje nam wiara, nadzieja i Boża miłość agape, a największa z tych trzech jest miłość agape.

Człowiek posiadający Bożą miłość agape „nie cieszy się z niesprawiedliwości, tylko z prawdy”, bo czuje się odpowiedzialny za innych, dlatego nie zawsze jest miły i nie mówi innym tego, co chcą usłyszeć, ale zawsze wykazuje troskę o innych, daje dobry przykład, wskazuje właściwą drogę, ostrzega przed zagrożeniami, napomina i zgodnie z nauką apostołską uczy posłuszeństwa wobec Bożego Słowa (bez względu na koszty, które trzeba ponieść) - aby otaczające go osoby „nie utraciły tego, nad czym pracują i otrzymały pełną zapłatę” (1J 1:8). Słowa: „aby nie utraciły” nie odnoszą się tutaj tylko do utraty zapłaty z powodu pełnienia martwych uczynków, ale także do utraty zbawienia, na skutek powrotu do świeckiego stylu życia. Więc nie daj sobie wmówić, że nie masz miłości, gdy kogoś korygujesz lub napominasz, albo gdy sprzeciwiasz się tolerowaniu nieprawości i bezbożnych praktyk w swoim zborze.

Miłość agape jest także miłosierna, więc zawsze okazuje miłosierdzie osobom będącym w potrzebie (najwięcej domownikom wiary / Gal 6:10); takie jak: wzajemna pomoc, opieka nad potrzebującymi i zaspokajanie potrzeb egzystencjalnych, t.j.: nakarmienie, zaopatrzenie, ubranie, przyjęcie pod dach, zakup leków lub opał na zimę, odwiedziny w szpitalu lub więzieniu itp. Z własnych doświadczeń wiem, że tylko do takiej miłości przyznaje się Bóg i tylko osoby mające Bożą miłość agape widzą tego rodzaju potrzeby. Więc nie bądź nikomu nic dłużny, oprócz wzajemnej miłości, bo kto ma w sobie Bożą miłość agape, ten wypełnił prawo (Rz 13:8).

HUMANISTYCZNA MIŁOŚĆ = SZEROKA DROGA

Humanistyczna miłość jest oparta na tolerancji i dobrych relacjach. Taka miłość jest budowana na biernej hinduistycznej regule: Nie czyn drugiemu, co tobie nie miłe. Jednak nie ma ona nic wspólnego z czynną i bezinteresowną miłością agape, która wymaga od człowieka biblijnych wyborów, czynnych postaw i odpowiedzialności za życie innych ludzi, a która brzmi: „*Wszystko co chcesz, aby tobie czyniono, to i ty czyn innym, bo tak uczy pięcioksiąg i księgi proroków*” (Mt 7:12).

Humanistyczna "miłość" jest egoistyczna, bo jej jedynym celem jest samozadowolenie, czyli komfort i dobre samopoczucie jednostki. Dlatego humanistów cechuje dążenie do kompromisów, liberalne podejście do Słowa Bożego, nie ocenianie innych i tolerowanie wszelkich fałszywych nauk - aby wszystkim zapewnić dobre samopoczucie i aby nikt nie czuł się urażony. W codziennym życiu przejawia się to we wzajemnym przytakiwaniu, pomimo wyraźnych różnic poglądów lub wierzeń, wzajemnym schlebianiu i zachęcaniu do czynienia tego, czego pragnie ludzka próżność. Taka miłość nikogo nie obciąża, nie zmusza do zmiany stylu życia ani do wysiłku, aby wszystkim zagwarantować komfort i miłe relacje. To właśnie z tych przyczyn tą demoniczną wersją "miłości" kieruje się świat.

Humanistyczna "miłość" przejawia się też w pozytywnym myśleniu, będącym przeciwieństwem trzeźwej logiki opartej na Słowie Bożym, oraz krytycznej ocenie ludzi, zdarzeń i głoszonych treści. Pozytywne myślenie cechuje niedojrzałych ludzi, dlatego zazwyczaj jest oderwane od rzeczywistości, a wśród "wierzących" przejawia się w egoistycznych postawach, tolerowaniu wszelkiej nieprawości, kłamstw i duchowych iluzji. Wyznawcy ideologii New Age nazywają to "wiarą we własne marzenia, odkrywającą ludzkie ja". Ta hinduistyczna koncepcja jest dzisiaj głoszona w prawie wszystkich wyznaniach chrześcijańskich, przez zawodowych socjologów i inżynierów społecznych. Najwięcej jest ich wśród młodzieży, która jest nią szczególnie indoktrynowana na obozach młodzieżowych i szkoleniach liderów.

W 2 Liście Piotra, Bóg ostrzega przed upadłymi kaznodziejami, którzy poszli drogą Bileama, bo bardziej od Boga kochają mamonę i ludzką chwałę. Kaznodzieja idący drogą Bileama, to wilk w owczej skórze, którego można poznać po tym, że nie mówi o uświęceniu, ani o życiu w prawdzie i wzrastaniu w mocy Ducha Świętego, tylko o mamonie, rozwoju, kreatywności i realizowaniu własnych wizji lub marzeń. Dlatego ponad Słowem Bożym i biblijnymi kryteriami funkcjonowania Kościoła stawiają: relacje międzyludzkie, mentoring, przywództwo, sukces w służbie i działalność społeczną, i posługując się demagogiczną retoryką filozofii korporacyjnych, psychologią i marketingiem, stosują mistyczno-kabalistyczną wykładnię Słowa Bożego. To właśnie z tego powodu Paweł pisał do Tymoteusza: „*Wystrzegaj się młodzieńczych poządliwości i dąż do sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju tylko z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca*” (2 Tm 2:22). *I nie bierz wzorców ze świata, ale przemieniaj się przez odnawianie swojego umysłu, abys umiał rozróżnić, co jest wolą Bożą i co jest (w oczach Boga) dobre, miłe i doskonałe*” (Rz 12:2).

33 FRAGMENTY, MÓWIĄCE O BOŻEJ MIŁOŚCI AGAPE

Oskarżają mnie za moją agape, chociaż ja się za nich modlę. Oddają mi złem za dobro i nienawidzą za moją agape (Ps 109:4-5).

Jezus objawił ci Boga i agape, którą umiłował go Ojciec, aby była także w tobie (J 17:26). Agape i wierność oczyszcza człowieka z jego win (Prz 16:6). Jeśli będziesz mieć agape, to wszyscy poznają, że jesteś uczniem Jezusa (J 13:35). Biada faryzeuszom nie mającym agape, którzy oddają dziesięcinę, lecz omijają Boże prawo (Łk 11:42).

W czasach ostatecznych agape u wielu oziębnie, bo w kościołach rozmnoży się bezprawie (Mt 24:12).

Człowiek zaczyna mówić o swojej nadziei, gdy otrzyma Ducha Świętego, a Ten rozleje w jego sercu agape (Rz 5:5). Agape jest wypełnieniem Bożego prawa, bo ona nie wyrządza bliźnim zła (Rz 13:10).

Poznanie nadyma, a agape buduje (1Kor 8:1).

Owoce Ducha jest agape i wynikająca z niej radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć i wierność (Gal 5:22). Chrystusowa miłość agape jest ważniejsza, od najgłębszego poznania (Ef 3:19).

Agape obfituje dogłębnym poznaniem i wszelkim doznaniem, abys umiał rozróżnić rzeczy ważne od nieważnych, i abys był czysty i bez zarzutu w dniu Chrystusa (Flp 1:9).

Agape jest spójnią doskonałości (Kol 3:14). Gdy wzrasta wiara, to pomnaża się agape (2Tes 1:3).

Celem przykazań apostoelskich jest agape, która wypływa wyłącznie ze szczerej wiary, wrażliwego sumienia i czystego serca (1Tm 1:5). Odrodzony człowiek powinien dążyć do sprawiedliwości, pobożności, wiary, agape, cierpliwości i łagodności (1Tm 6:11).

Gdy objawiła się dobroć naszego Boga i zbawiciela, i jego agape, to nie zbawił samych żydów, którzy spełniali sprawiedliwe uczynki, ale okazał miłosierdzie wszystkim, aby odrodzić nas przez zanurzenie w wodzie i odnowić przez Ducha Świętego (Tt 3:4).

Ponad wszystko okazuj gorliwość agape, gdyż agape zakrywa wiele grzechów (1P 4:8).

Agape prawdziwie dopełnia się w tym, kto wypełnia Słowa Chrystusa. Po tym poznajemy, że w Nim trwamy (1J 2:5). Zobacz jak wielką agape okazał ci Bóg, że zostałeś przez Niego nazwany dzieckiem Bożym i stałeś się nim (1J 3:1). Bożą agape poznaliśmy po tym, że Jezus oddał za nas swoje życie, dlatego i my powinniśmy oddawać życie za braci (1J 3:16-17).

Więc jeśli ktoś posiada dobra tego świata, a zamyka serce przed bratem będącym w potrzebie, to znaczy, że nie ma w nim agape (1J 3:17). Agape objawiła się w tym, że Bóg posłał na świat swojego jednorodzonego syna, abys dzięki niemu żył (1J 4:9-10). Agape polega na tym, że Bóg miłował ciebie, gdy ty nie miłowałeś Boga, dlatego posłał na świat swojego Syna, jako przebłaganie za twoje grzechy (1J 4:10).

Jeżeli miłujesz braci agape, to mieszka w tobie Bóg i agape prowadzi cię do doskonałości (1J 4:12). My poznaliśmy i uwierzyliśmy w agape, którą Bóg żywi wobec nas (1J 4:16). Jeżeli agape osiągnie w tobie doskonałość, to w dniu sądu będziesz mógł mieć niezachwianą pewność (1J 4:17). Agape usuwa wszelki lęk, gdyż lęk to obawa przed karą. Więc, każdy kto się obawia kary, nie jest doskonały w agape (1J 4:18). Agape objawia się w tym, że przestrzega się Bożych przykazań, bo wtedy one nie są uciążliwe (1J 5:3).

Agape została nam dana po to, abyśmy postępowali według Jego przykazań (2J 1:6).

(W dniu oddawania zapłaty) Jezus powie tym, po Jego prawej stronie: Chodźcie, błogosławieni mojego Ojca! Odziedziczcie Królestwo przygotowane dla was od założenia świata, bo gdy byłem głodny, to daliście mi jeść; gdy byłem spragniony, to daliście mi pić; gdy byłem przybyszem, to przyjęliście mnie pod dach; gdy byłem nagi, to przyodzialiście mnie; a gdy byłem chory i siedziałem w więzieniu, to odwiedziliście mnie. Wtedy odpowiedzą Mu sprawiedliwi, mówiąc: Panie! Kiedy widzieliśmy Cię głodnym i daliśmy Ci jeść? Kiedy byłeś spragniony, a daliśmy Ci pić? Kiedy byłeś u nas przybyszem lub nagi i kiedy widzieliśmy Cię chorym, albo w więzieniu? Wtedy Król powie im: Zaprawdę mówię wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych moich braci, to mnie uczyniliście (Mt 25:31-40). Bo każdy, kto ma agape, temu będzie dodane i będzie jeszcze bardziej obfitował; a kto jej nie ma, ten straci nawet to, co ma (Mt 25:29).

Kto ma uszy zdolne do słuchania, niechaj słucha.